

Sygn. akt IV U 56/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 lipca 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący: SSR Maja Snopczyńska

Protokolant : Karolina Nowicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 13 lipca 2016 roku w Ś.

sprawy z odwołania **M. K.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W.

w sprawie (...). (...) z dnia (...) roku

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

odwołanie oddała.

UZASADNIENIE

Powód M. K. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia (...) roku odmawiającego wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności, wnosząc o zmianę stopnia niepełnosprawności z lekkiego na umiarkowany, na skutek pogorszenia stanu zdrowia.

Strona pozwana Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. wniosła o oddalenie odwołania. W uzasadnieniu pisma wskazała, że zaistniała zmiana stanu zdrowia powoda nie znalazła pokrycia w dokumentacji medycznej ani w przeprowadzonym bezpośrednim badaniu lekarskim.

W toku postępowania Sąd ustalił

następujący stan faktyczny:

Powód ma 56 lat. W dniu (...) roku Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Ś. stwierdził u powoda obecność choroby zawodowej: przewlekłe zapalenie nadkłykcia przyśrodkowego kości ramiennej obustronne. Ponadto u powoda rozpoznano stan po leczeniu operacyjnym wieloodłamowego z przemieszczeniem złamania nasady dalszej kości piszczelowej prawej powikłanym ankilozą włóknistą prawego stawu skokowego.

Orzeczeniem z dnia (...) roku (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. zaliczył powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności. Po rozpoznaniu wniosku powoda z dnia (...) roku w przedmiocie zmiany stopnia niepełnosprawności ze względu na zmianę stanu zdrowia, (...) ds. Orzekania o Niepełnosprawności w Ś. w dniu (...) roku odmówił wydania orzeczenia o stopniu niepełnosprawności. Na skutek odwołania powoda Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód:

- akta (...) w załączeniu

Stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych uzasadnia zaliczenie powoda do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności z symbolu (...) na do (...) roku. Powód aktualnie nie spełnia z punktu widzenia chirurgiczno – ortopedycznego warunków wymaganych przez ustawodawcę, aby uznać go za osobę o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Stwierdzone schorzenia chirurgiczno – ortopedyczne nie ograniczają istotnie sprawności organizmu powoda i nie uzasadniają wydania opinii odmiennej od orzeczenia z dnia (...) roku Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...). Brak konieczności powoływania biegłych innych specjalności.

Dowód:

- opinia biegłego sądowego z zakresu chirurgii ogólnej z dnia (...). k. 25-26;
- opinia uzupełniająca z dnia (...). k. 40.

W tak ustalonym stanie faktycznym

Sąd zważył :

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 3 oraz 4 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (Dz. U. z 2011 roku , nr 127 , poz. 721 ze zmianami) ustala się trzy stopnie niepełnosprawności, w zależności od tego, czy niepełnosprawny:

a) jest osobą - niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji, tj. naruszenia sprawności organizmu w stopniu uniemożliwiającym zaspokajanie bez pomocy innych osób podstawowych potrzeb życiowych, za które uważa się przede wszystkim samoobsługę, poruszanie się i komunikację (znaczny stopień);

b) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej albo częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych (stopień umiarkowany);

c) jest osobą o naruszonej sprawności organizmu, powodującej w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaką wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną, lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne (lekki stopień niepełnosprawności).

Natomiast z § 15 ust. 2 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 roku w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. z 2015 r. poz. 1110) wynika, że w przypadku zmiany stanu zdrowia osoba niepełnosprawna posiadająca orzeczenie o niepełnosprawności lub o stopniu niepełnosprawności może wystąpić z wnioskiem o wydanie orzeczenia o ponowne wydanie orzeczenia uwzględniającego zmianę stanu zdrowia. Warunkiem ustawowym jest stwierdzenie, iż zmiana stanu zdrowia rzeczywiście miał miejsce i to w stopniu uzasadniającym konieczność jej uwzględnienia poprzez wydanie nowego orzeczenia o odmiennej treści.

informacje o jednostce Jak wynika z materiału dowodowego zebranego w sprawie orzeczonego stopień niepełnosprawności powoda ma charakter okresowy (do dnia (...)), przy czym orzeczenie którym zaliczono powoda do lekkiego stopnia niepełnosprawności nie utraciło jeszcze ważności. Ponadto z opinii powołanego w sprawie biegłego wynika, że stan zdrowia powoda w zakresie schorzeń chirurgiczno – ortopedycznych uzasadnia zaliczenie powoda do osób o co najwyżej lekkim stopniu niepełnosprawności do (...) roku. Powód aktualnie nie spełnia z

punktu widzenia chirurgiczno – ortopedycznego warunków wymaganych przez ustawodawcę, aby uznać go za osobę o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności, a stwierdzone schorzenia chirurgiczno – ortopedyczne nie ograniczają istotnie sprawności organizmu powoda i nie uzasadniają wydania opinii odmiennej od orzeczenia z dnia (...) roku.

Całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego przemawia za uznaniem opinii jako rzeczowych, spójnych i wyprowadzających logiczne wnioski końcowe i Sąd nie dopatrywał się jakichkolwiek przyczyn dla których opinie te miałyby utracić walor wiarygodnych dowodów w sprawie. Ponadto opinia biegłego zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego, ma na celu ułatwienie sądowi należytej oceny zebranego materiału wtedy, gdy potrzebne są wiadomości specjalne. Podlega jak inne dowody ocenie według art. 233§ 1 kpc, lecz odróżniają ją szczególne kryteria oceny, które stanowią zgodność z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziom wiedzy biegłego, podstawy teoretyczne opinii, sposób motywowania oraz stopień stanowczości wyrażonych w niej wniosków. Przedmiotem opinii nie jest więc przedstawienie faktów lecz ich ocena na podstawie wiadomości specjalnych.

Warto również przytoczyć pogląd Sądu Najwyższego, który pomimo upływu czasu nie stracił na swojej aktualności. Sąd Najwyższy w swoim wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Wprawdzie powód złożył zastrzeżenia do przedmiotowej opinii, ale zdaniem Sądu była to niemerytoryczna i niczym nie poparta polemika powoda z wysoko wykwalifikowanym specjalistą, zmierzająca wyłącznie do zanegowania wniosków niekorzystnych dla powoda.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, wobec braku podstaw do zmiany orzeczenia Sąd na podstawie art. 477¹⁴ §1 k.p.c. odwołanie oddalił.